

«Έτσι... κάνουν όλοι!!!»

Ο Στανισλάβοκ επανειλημμένα επαναλαμβάνει στα βιβλία του σχετικά με την εκπαίδευση του ηθοποιού και κυρίως στο «Κτίζοντας έναν χαρακτήρα» ότι στην «υποκριτική καριέρα» δεν πρέπει να γίνεται απλά για χάρη της χειρονομίας. Οι κινήσεις σας πρέπει πάντα να έχουν ένα σκοπό και να συνδέονται με το περιεχόμενο του ρόλου σας».

Γενικότερα όλο το σύστημα Στανισλάβοκ περιέχει λεπτομερείες οδηγίες για την εκπαίδευση ενός ηθοποιού καθώς και σοβαρές παρατηρήσεις για λάθη που πρέπει ν' αποφεύγονται. Πράγματα που απαραίτητα πρέπει να διδάσκονται στις δραματικές σχολές και ν' ακολουθούν τους ηθοποιούς σε κάθε τους βήμα, σαν γνώση κεκτημένη.

Στη μουσική κωμωδία του Γιώργου Γεωργίου «Έτσι... κάνουν όλοι!!!», που παίζεται στο θέατρο «Μετροπόλιταν», σε σκηνοθεσία Τάκη Βουγουγκιάκη, όλες αυτές οι βασικές οδηγίες φαίνεται ότι έχουν αγνοηθεί εντελώς. Οι δυο χορεύτριες (Αμαλία Δασκαλάκη και Φίλι Σάιττα) σίγουρα έχουν ξεχάσει τι σημαίνει πηλαστικότητα σώματος και κινήσεων.

Το απλό θέμα των παρεξηγήσεων του συγκεκριμένου έργου σίγουρα θα μπορούσε ν' αποδοθεί πολύ καλύτερα αν έλειπε όλο αυτό το μπουύγιο εξωτερικών, περπατών κινήσεων που μάσκαρε και αποξένωνε την ουσία του κωμικού στοιχείου από κάθε χαρακτήρα ξεχωριστά.

Κανείς δεν μπορεί να ξεγελάσει κανένα. Οι ερασιτεχνισμοί καταλήγουν στο έρεβος της λήθης. Η μουσική κωμωδία είναι ένα δύσκολο είδος θεάτρου και απαιτεί εξαιρετικές σκηνικές ικανότητες, όχι προχειρότητες. Στη συγκεκριμένη παράσταση τα μεγάλα κενά της αλληλεγγύης σκηνών διέκοπταν την ομαλή ροή του έργου.

Η Ολγα Πολίτου υποδύθηκε την Τζένη αργά, δυσκίνητα και αμήχανα. Ο Γιώργος Πάντζας (Πέτρος) με μια πληθώρα περιττών κινήσεων και μια επιφανειακή τεχνική ρουτίνας βύθισε το ρόλο του σε μια φλύαρη επιφάνεια. Τα ξεφωνητά του Γιώργου Γεωργίου (Γκριγορί) ξεπέρασαν κάθε υπερβολή. Δροσερή ανάπαυλα στάθηκε η ταλαντούχος ηθοποιός Πηνελόπη Πισσούλη (Ερατώ).

Και επειδή είναι καλοκαιρινό, κυρίως, φαινόμενο και έτσι κάνουν διπλοπολλοί, καλό θα είναι τα θεάματα τα καλοκαιρινά να μην αντιμετωπίζονται με τη νοοτροπία της προχειρότητας και της έννοιας δεν βαριέσαι καλοκαίρι είναι, θα περάσει.

Κριτική

ΝΙΚΗ: 20 ΣΕΠ 98

Της ΚΑΛΙΟΠΗΣ ΡΑΠΑΝΑΚΗ